

ПРОМІНЬ ПРОСВІТИ

За вас правда, за вас слава і воля святая!

Газета ГО «Криворізьке міське правозахисне товариство»

Ми тут: <http://www.kmpzt.org.ua> На фейсбуці — у групі "ПРОМІНЬ ПРОСВІТИ ЄДНАННЯ"

НАШІ ПЕРЕМОГИ

Поштове відділення Кривий Ріг – 82 відновило доставку кореспонденції

Із змістовного аналізу питань, порушених у Вашому інформаційному запиті, вбачається, що запитувана інформація не належить до публічної інформації, розпорядником якої є АТ «Укрпошта» в розумінні пункту 4 частини 1 статті 13 Закону №2939-VI.

Порушене у Вашому запиті питання щодо надання послуг поштового зв'язку відділенням поштового зв'язку № 82 м. Кривий Ріг в частині доставки поштових відправлень, потребує виконання спеціальних дій (перевірки), спрямованої на створення інформації, що не підпадає під ознаки вищезазначених норм Закону № 2939-VI.

Таким чином, відповідь про результати розгляду з питання, зазначеного в запиті, Вам буде надано у порядку, визначеному Законом України «Про звернення громадян».

З повагою

Заступник генерального
директора з фінансових питань

М.О. Палій

Читайте на 4-й стор.

Місцевий символ Кобзаревих життя залишається з нами

Потужна злива і рідкісної сили буревій у ніч з 2 на 3 липня поточного року завдали Кривому Рогу, його жителям відчутної шкоди і навіть жертв. Потерпіла від негоди і верба Тараса, висаджена у листопаді 2014 року громадськістю біля пам'ятника Кобзарю за ініціативи громадського діяча Володимира Налужного. Галузка, що розрослася в п'ятирічне дерево, походить від верби, посадженої Тарасом Шевченком у 1850 році під час перебування у заслання на Кос-Аралі (Казахстан). Пригоди з пам'яткою, викликані стихією, не залишили байдужими багатьох шанувальників пам'яті поета. Відомий орнітолог добродій Віктор Волошин першим повідомив про стан потерпілого дерева і заявив про свою готовність надавати всю необхідну допомогу.

Вербу підняли із землі і знову встановили, підперши її, активісти ГО «Криворізьке міське правозахисне товариство» Володимир Налужний і Олександр Чижиков

На світлинах: Тарасова верба, повалена набік буревієм; Тарасова верба, врятована правозахисниками.

ЧИТАЙТЕ В ЦЬОМУ ЧИСЛІ:

- ❖ ПРО вибори до Верховної Ради і деяких кандидатів;
- ❖ про перемогу народного депутата України від Кривого Рогу і правозахисника, який захистив права громадян
- ❖ про вибори у контексті саркастично-му;
- ❖ про нас із вами, українців, поетичним словом;
- ❖ про Тарасову вербу, яку врятували криворізькі правозахисники, а також – інші матеріали

ВІД СЕРЦЯ

ПЕРЕМОЖЕМО СВІТАНКОМ ЖИТТЯ

Степ і гори, і ліс, і потоки води,
І під плугом земля, і сліди від орди,
І пісень та казок глибина крізь віки,
Вишиванки, намиста, вінки, рушники...
Скільки вишито, сказано, скільки було
Розмальовано стін, щоб у душах жило
Світле слово любові світанком життя,
Щоб творили світи, а не бруд і сміття!..
І тепер, коли знову ординські сліди
На землі нашій рідній посеред біди,
Ми світанком життя переможемо ніч,
Щоб не стало слідів руйнівних потойбіч!

Іван БІЛОХРЕСТ,
м. Кривий Ріг

-20% НА ПОСИЛКИ

“УКРПОШТА ЕКСПРЕС”

ПРИ ОПЛАТІ КАРТКОЮ VISA

VISA

УКРПОЦ
ГОЛОВНА ПОШТА

Достроковим виборам до Верховної ради бути! Так вирішив суд, а з судом не сперечаються. Суд розглянув усі аргументи сторін і зупинився на тому, що відсутність коаліції робить неможливою діяльність законодавчого органу. Такі аргументи, як порожня зала Ради в робочий час, ганебно низький моральний та інтелектуальний рівень депутатів, злочинне «кнопкодавство» і, врешті, абсолютна малоцінність прийнятих ними законів, у рішенні суду не пролунали. Та й позивач на них не посилався. А шкода! Самі ж судді потерпають від, м'яко кажучи, недосконалості законодавства, скаржаться постійно в процесах, що «законодавець не встановив...». Що ж до нас із вами, пересічних громадян (а на даний момент – виборців), то це «не встановив» псує життя, принижує безсиллям та безправ'ям, утримує країну на рівні занепадаючої колонії. І нам було б дуже приємно почути в юридичних термінах те, що у найвідвертіших висловах ми повторюємо день і ніч.

ЩО СТОІТЬ ЗА БАЖАННЯМ ОТРИМАТИ ВЛАДУ НАД ІНШИМИ

Для чого людям потрібна влада над іншими людьми? Раніш вважалося, що виключно заради прибутку, заради можливості менше працювати та краще жити. Зараз людство значно виросло морально, і жоден можновладець не визнає, що він – звичайнісінький нероба. Тепер власні амбіції та відразу до праці прийнято ховати за красивими гаслами. Якщо послухати людей, що мають хоча б символічну владу над іншими, то може здатися, що вони – повні альтруїсти, які денно та нічно працюють собі на збиток заради держави та її населення. Якщо їх не слухати, а подивитися на стан тієї ж держави, то з'ясується, що працюють вони дуже погано! Якщо не гроші (а я гадаю, що все ж такі гроші!), то що примушує людей так наполегливо прагнути роботи, яку вони не здібні виконати? Може, нестримна любов до ближнього робить людей зухвалими, безсердечними кар'єристами, глухими та сліпими до потреб і сліз оточуючих? Це навряд чи. Тоді що? Маю підозру, що бажання влади – то є шлях до самоствердження особи. Я знаю тільки два способи самоствердження: перший – багато навчатися, роками працювати над

собою та своєю справою, відмовляти собі у сибаритстві та в задоволеннях у непевному сподіванні дійсно вирости, зрівнятися з кращими зразками людської натури; другий шлях не передбачає обмеження власних задовольень, бо пов'язаний не з особистим зростанням, а з приниженням оточуючих. Керівна посада, влада дає великі можливості задля самоствердження саме у другий спосіб. Але моральна деградація особи додається при цьому безкоштовно.

Оскільки мені влада над людьми ніколи не була потрібна, то я припинив політичну діяльність уже на рівні піонерської організації. Але країна з часом усе більше рухалася в напрямку, зворотньому від мною бажаного. Політика раз за разом витягувала мене з захламленого гаражу, де мені комфортніше, ніж на морському курорті.

Я познайомився з «Самопоміччю» одразу, як в місті з'явився її офіс. Двоє молодих людей були широко здивовані моїм візитом, але, запевнили, що вони і є представники нової, невідомої у нас політики. Я залишив флешку зі своїми публікаціями, пообіцяв підтримку та допомогу, але за однієї умови: якщо вони не є філією Партії регіонів. У протилежному випадку я просив мене не турбувати, бо нічим, окрім взаємних образ, це не скінчиться.

По справах

Нотатки бувалого виборця

Ніхто мені не дзвонив, та й проіснував той офіс недовго. Наступний крок на зустріч «Самопоміччю» я зробив десь через рік. Я зателефонував на міський номер штабу в Києві і розповів, що добре знаю своє місто, тож можу стверджувати, що без втручання центру організація буде неодмінно атакована «троянськими кіньми», яких в місті сила силенна. Мені запропонували електронну адресу координатора, якому я й виклав і аргументи, і факти. А в подяку отримав дві фрази: про те, що ми повинні самі визначитися, хто в нас буде «Самопоміч», і про гасло «Візьми та зроби!». Подальше спілкування втрачало усякий сенс, бо, по-перше, саме від самозванців я й хотів застерегти, по-друге, якби я дійсно міг все зробити сам, то для чого мені були б потрібні політичні проекти галицького олігарха? Надалі я обмежився спостереженнями. Криворізьку «Самопоміч» очолив ну дуже не показний викладач орнітології, а за сумісництвом (треба ж чимось птахів годувати!) – підприємець з мільонною декларацією про прибутки, Юрій Милобог; здається, колишній соціаліст. Чисельність міської організації не афішувалася, бо не було чого афішувати. Та трапився Майдан, і сором'язливий Милобог отримав шанс виграти по трамвайному квитку. Цей шанс йому надала не популярність «Самопоміччю» і не власні ділові якості. Просто була реальна нагода і життєва необхідність позбавитися Вілкула, який послідовно втопував місто в бруд ахметівським чоботом. І другим претендентом був саме Милобог. Для міста це був вимушений вибір, але все ж – якийсь вихід, все ж – надія. Піддався на спокусу і я: агітував, працював у ДВК, голосував. Коли раннім ранком після першого туру, де переміг Милобог, я йшов додому з виборчої дільниці, поруч зі мною вже йшов і сумнів, а чи не змінив я одного корупціонера на іншого? Та сталося так, як сталося! У вирваному з боєм другому турі зухвала «Самопоміч» висунула Семенченка і зірвала вибори, а Милобог набув слави зрадника. У конвульсивних спробах врятувати ситуацію я був готовий підтримати й Семенченка, але вся кампанія була спланована як провальна. Теперішнім занепадом та апатією місто в значній мірі зобов'язане політичним інтригам «Самопоміччю». Пам'ятай про це, Кривий Ріг!

Подальші політичні метаморфози відбувалися так. Милобог очолив міську «Громадянську позицію» Гриценка, до якої раніше не мав ніякого відношення, і тільки через два роки наважився розказати людям, хто кого «кинув» та зрадив. А в «Самопоміч» вступила і негайно очолила міську організацію підприємець та громадська активістка широкого профілю Ірина Туровська, яка раніше стояла за Королевську. Як для мене, то все це означає тільки те, що названі особи не мають ніяких політичних переконань, переслідують таку природну для підприємців комерційну мету, а та вже народжує бажання влади. Названим же політсилам нема з кого вибирати, та й проголошені ідеї для них – декорація, і не більше. Його величність інтернет додає до банальної жаги влади ще більш банальну нотку, пов'язану з продажем місць у виборчих списках. За руку нікого не зловили, але партії живуть значно краще, ніж можуть дозволити членські внески. А закон збереження власних грошей ляльководи нашої політики виконують послідовно, тож, продають бренд. Асоціювати в таких умовах особи конкретних кандидатів з гаслами партій, під прапорами яких вони йдуть, це велика помилка для виборця. І така ж сама помилка – вірити, що кандидат – то є самовисуванець і є дійсно самостійною людиною, а не маріонеткою якогось ганебно відомого олігархічного проекту. Тож єдиним критерієм свідомого вибору залишаються життєві перемоги кандидата, якщо ми такі знайдемо. Яскраві виступи та благі починання вважати перемогами я не раджу.

Навесні, перед першим туром президентських перегонів, Садовий обіцяв відвідати наше місто, але в останню хвилину передумав і прислав гостру на язик Сироїд. Я був на зустрічі, стояв поруч із Милобогом. Думаю, не тільки ми з ним чекали вибачень за незабуту образу, але... Присутні почули багато прожектів, які неодмінно справдяться, якщо Садовий стане президентом, а «Самопоміч» засяде в Раді років на сто. І тільки в самому кінці, коли для діалогу вже не лишалося часу, вона без будь-якого каяття згадала історію з виборами криворізького мера як щось дрібне та прохідне, неважливе для такої глобальної сили, як її партія. І я живо уявив собі, що є для «Самопоміччю» конкретна людина, якщо пішаком в її грі виступає все наше місто. Зараз з великих дошок, які вціліли після буревію, Садовий називає рештки «Самопоміччю» «надійними». В чому і для кого, не уточнюється.

Ходимо по колу? Чи зробимо рішучий крок?!

Вибори... Вибір... Таке заманливе слово! Якщо маєш таку можливість, то вже відчуваєш себе вагомою людиною: від тебе залежить успіх, лише не помились! Це – в теорії. Але ось наближається день виборів уже 9-го скликання складу парламенту, а на душі тривожно: знову стрільнемо невпопад?

Так уже повелося, що всі наші виборчі кампанії нагадують весілля, на якому всі перебрали і мають наступного дня нестерпні головні болі. То чому ж так? Може, поміркуємо на власному прикладі... Роздивимось, які ж ставимо собі завдання, йдучи на вибори, з почуттям тієї ж відповідальності, з якою ми долучалися до подій на Майдані!

У нашому місті уособленням недоліків влади був і залишається волюнтаризм міського голови та його оточення, які разом із партією Януковича, за їхніми словами, прийшли надовго. Майдан, як вважаємо, переміг, але міський голова, за самовизначенням, мер, дійсно, доводить, що прийшов надовго. Так

надовго, що вже можна на стіні робочого кабінету портрет сина почепити. Тож, ідучи на вибори, маємо чітко розуміти: ми за ідеали Майдану, що об'єднують країну чи за продовжувачів справи горезвісної до-нецько - криворізької республіки, яку під диктат Москви творили більшовики? Ми вже зараз бачимо, що екстремальській мерській «спайці» не доведеться мати справу з об'єднаними силами прихильників справи Майдану. Колись однотайний Майдан розсипався по різних партіях, кожна з яких «найкраще» дбає про національні інтереси. Ці інтереси торпедують і торпедуватимуть екстремісти, омандачені, в черговий раз, криворізьким обивателем. Ось такі маємо перспективи надання нашої допомоги політичному процесу становлення нашої державності.

Вибори! Вибори під акомпанемент найнесподіваніших намірів претендентів на мандат і небачено завищених очікувань доведеного до екстазу електорату. Тут і мир за підступною методою кума напівка-

нонізованого збирача земель «руських», і автономії кожного регіонального князика під виглядом захисту від Києва місцевих жителів, і відсіч українських громадян від послугувань українською мовою. І все це має «підвищити» стандарт життя українських громадян під управлінням ставлеників москвофільських олігархів. І чи складно Путіну повернути через Медведчука якусь кількість невільників Москви, якщо Медведчук готовий прийняти все, продиктоване Путіним? Зовсім іншими були б переговори Путіна з людьми, що відстоюють державницькі позиції. Він може прийняти погляди лише доведених до медведчуківського стану переговорників, здатних відіграти роль троянського коня. А ціна прийняття троянського коня відома всьому світу. У свій час його запустили до міста за доброю волею міщан. Чи не час запам'ятати цей повчальний урок?!

Микола КОРОБКО

Куди в Кривому Розі не зайдеш, всюди (за дуже незначними винятками) чуєш або майже чисту російську мову (щоправда, з акцентом), або значно суржиковану ту ж таки російську. Немов би й не було 28-ми років НЕЗАЛЕЖНОЇ України. До того ж, підла війна іде з росіянами, яку вони розв'язали, анексувавши Крим і відтяпавши ще частину Донецької та Луганської областей. Але місцевій адміністрації під керівництвом Вілкула, на це, мабуть, начхати. Начебто війни й немає взагалі. Адже (щонайменше!) дуже загадково виглядали нещодавно плакати з молодшим Вілкулом (з нардепом, сином міського голови) і написом: «Мы победим!». Значить, він тоді – за Росію, сучасний правитель якої говорив про те, що тут, у нас, в Україні, «ущемляют права русскоговорящих». Особисто я це сприймаю тільки так, бо то ж – не з репризи когось із коміків «95-го кварталу», а начебто сам

ПРОСВІТЛЕНІ... ДЗЕРЖИНСЬКИМ

(Кривий Ріг і досі живе на руїнах імперії)

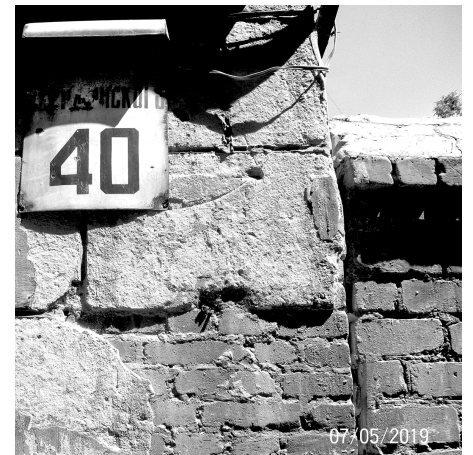
Олександр Вілкул так вважає, якщо вірити написаному на плакаті... Він же як народний депутат України мав би агітувати за перемогу над ворогом не мовою агресора...

Ну, а про декомунізацію в Кривому Розі краще взагалі не говорити, бо у певній мірі – це просто імітація названого процесу. Адже після її оголошення і прийняття минули не дні чи місяці, а вже – роки. А ви, шановні наші читачі, пройдіться містом і подивіться, скільки ще тут будинків із назвами вулиць, провулків, проспектів часів Радянського Союзу. Причому – навіть не українською мовою, а ще – російською. Я звертаю увагу не на, скажімо, приватні будинки, де живуть бідні громадяни, які не мають іноді грошей не на те, щоб табличку придбати, а навіть на сяке-таке прожиття, аби з голоду не вмерти. Я – про будинки на кілька поверхів. Навіть червоні зірки

ще подекуди горять над шахтними копрами!...

Та й не дивно все це. Бо головний, так би мовити, просвітянин у Кривому Розі Микола Крамаренко, якого кілька років тому нагородив медаллю (золотою!) сам Павло Мовчан, мабуть, переймається іншими питаннями, а українською мовою майже не пише, як це видно по його текстах у «Домашней газеті». Та й російською іноді, так би мовити, – не стандартно. Ось так, наприклад, – «Я слов боялся больше, чем деяний, или Грешные речи исходят из грешного сердца»... Що тут скажеш?...

Тож і виходить, що завдяки, мабуть, і такій нестандартній «активності» у справі відстоювання української мови цього «просвітітеля» місто у нас і досі «просвітлене» Дзержинським, Леніним та іншими (як би це спокійніше висловитись?) зовсім не захисниками

української мови і української державності, Кривий Ріг і досі живе на руїнах імперії: тієї, яку називали ще «імперією зла»

Сергій ЗІНЧЕНКО

На світлинах: рік 2019 від Різдва Христового на одному з проспектів

Фото автора

НБУ опублікував перелік банків-учасників валютних інтервенцій

Національний банк України (НБУ) затвердив перелік банків, які можуть брати участь у валютних інтервенціях за кращим курсом через функціонал RFQ в липні-вересні 2019 року. Про це повідомляє прес-служба НБУ.

Список не змінився, якщо порівнювати з другим кварталом. У нього, як і раніше, 20 банків: Альфа-Банк, Банк Альянс, Банк Інвестицій та Заощаджень, Банк Восток, КБ Глобус, ІНГ Банк Україна, Індустріалбанк, Креді Агріколь Банк, ОТП Банк, Ощадбанк, банк Південний, ПриватБанк, ПУМБ, Райффайзен Банк Аваль, Ощадбанк, «Сітібанк», «ТАСкомбанк, Укргазбанк, Укресімбанк, УкрСиббанк.

У II кварталі, враховуючи сприятливу ситуацію на міжбанківському валютному ринку, Нацбанк купив \$ 847,4 млн. Більша частина - \$ 536 млн - куплена через інтервенції за кращим курсом з використанням функціоналу Matching. Валютні інтервенції за кращим курсом через функціонал RFQ не проводилися. Ще \$ 311,4 млн НБУ купив через інтервенції за єдиним курсом також через функціонал Matching.

За цей же період Нацбанк продав на міжбанку для згладжування курсових коливань \$ 64,6 млн. Вся сума була продана за єдиним курсом через функціонал Matching.

Повідомлялося, що НБУ завершує підготовку документа, який зобов'язе банки сформувати графіки скорочення портфелів проблемних кредитів.

За матеріалами: DT.UA

Сайт газети «Дзеркало тижня», 8 липня 2019 року

Наші перемоги

Поштове відділення Кривий Ріг – 82 відновило доставку кореспонденції своїм абонентам

Лише нещодавно автору цього повідомлення стало відомо, що ще рік тому поштове відділення Кривий Ріг – 82 без будь-якого попередження своїх абонентів цілковито припинило доставляти їм всю кореспонденцію. Відтак, листи, що надходили до зазначеного відділення, після місячного відлежування поверталися відправникам під приводом закінчення термінів їхнього зберігання. Дуже ймовірно, що чимало людей і по цей час не знають, що надіслане їм, повернене відправникам саме з таким формулюванням. У процесі з'ясування обставин цього своєрідного падіння поштового зв'язку до середньовічного рівня від працівників відділення було одержано прозаїчне пояснення про брак бажаючих працювати листоношами. з причини низької заробітної платні.

Законодавством України передбачено, що складовими основних засад діяльності у сфері надання послуг поштового зв'язку є захист інтересів користувачів у сфері надання послуг поштового зв'язку; забезпечення надання послуг поштового зв'язку встановленого рівня якості та інше. Природно, що, позбувшись елементарних видів послуг поштового зв'язку, я письмово звернувся до головного директора ПАТ «Укрпошта» із запитом про надання інформації про те, на підставі якого розпорядчого документа і з якої дати припинена доставка поштових надсилань у згаданому відділенні зв'язку. У відповідь на звернення від акціонерного товариства «Укрпошта» надійшло два листи. У першому за підписом заступника генерального директора з фінансових питань М. О. Палій містилася відмова в наданні запитаної

інформації під тим приводом, що вона нібито не належить до публічної інформації. У другому листі за підписом заступника Директора Департаменту розвитку мережі та клієнтської підтримки Т. М. Копитової зазначалося, що доставка мені поштових відправлень не є можливою через відсутність за зазначеною адресою поштової скриньки. Оскільки обидві відповіді за своїм змістом не відповідають фактичним обставинам і вимогам законодавства, 20 червня поточного року до ПАТ «Укрпошта» була подана повторна заява про надання інформації, яка фактично не може підлягати обмеженням, оскільки стосується питання якості послуг. Потрапивши в розставлену своїми відписками пастку, керівництво ПАТ «Укрпошта» поспішило виправляти ситуацію, і вже за тиждень до мого двору під'їхали представники поштового відомства, які ознайомили мене з прийнятою на роботу листоношею. Мене було запевнено, що обслуговування абонентів цього відділення буде відновлено повністю.

Отже, шановні абоненти поштового відділення Кривий Ріг – 82, що впродовж року були позбавлені доставки поштової кореспонденції, зважте, на те, що кричуща бездіяльність і навіть шкідництво поштового відомства стали можливими через нашу байдужість і нездатність захищати свої права. Незаконно відмінене обслуговування відновлено. Тепер на черзі питання притягнення до відповідальності винуватців порушення наших прав.

Микола КОРОБКО, правозахисник м Кривий Ріг

Промінь Просвіти Є
Видавець і засновник: ГО «Криворізьке міське правозахисне товариство».
Свідectво про державну реєстрацію
№ 2162 — 900 р, видане 23.02.2017 р.
Передплатний індекс: 60093
Адреса редакції: 50099, м. Кривий Ріг,
вул. Церковна, буд. 3, к. 210. e-mail: kmpzt@ukr.net.
Тел. 067-568-39-73, 050-413-12-95

Редактор газети: Сергій ЗІНЧЕНКО.
Редакційна колегія: Сергій ДАШКОВСЬКИЙ, Сергій ЗІНЧЕНКО, Микола КОРОБКО (голова об'єднання), Олександр ЧИЖИКОВ. Логотип виготовив Вадим БОРИСЕНКО. Газета виходить двічі на місяць. Комп'ютерна верстка Л. Верьовки.

Відповідальність за точність наведених фактів, цифр та імен несуть автори матеріалів.
Редакція не рецензує і не повертає рукописи.
За умови використання наших матеріалів посилання на газету «Промінь Просвіти Є» обов'язкове.

Газету друкує офсетним способом КП «Криворізька друкарня» Криворізької міської ради 50050, м. Кривий Ріг, пр. Металургів, 28, тел. 90-63-35.
Обсяг - 1 друкований аркуш. Наклад - 1000 примірників. Замовлення № 1062.